

ת"פ 23000/12/16 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ג'אבר אלגלאוין

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 23000-12-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' אלגלאוין

בפני
בעניין: כבוד השופט הישארם אבו שחאדה
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
ע"י עוה"ד רונן גינגולד והמתמחה אליעזר
צמח

נגד
הנאשם -
ג'אבר אלגלאוין
ע"י עוה"ד דורון לוי

גזר דין

כתב האישום המתוקן והוראות החיקוק

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 28.5.16 בכביש 6 במחלף בן שמן, הסיע הנאשם ברכב ארבעה תושבי האזור אשר שהו בישראל שלא כדין. ברכב היה מותר להסיע שלושה נוסעים אך בפועל ישבו במושב האחורי ארבעה נוסעים. בעקבות כך, הנאשם הורשע בביצוע של העבירות הבאות: הסעה של תושב זר השוהה בישראל שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952 (להלן: **חוק הכניסה לישראל**), וכן בעבירה של הסעת נוסעים מעל למותר לפי תקנה 84 לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961.

2. לנאשם יוחסה עבירה של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: **חוק הכניסה לישראל**) ואשר מורה כדלקמן:

" המסיע ברכב תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, דינו - מאסר שנתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61א(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**)"

3. יש לציין שסעיף 12א(ג)(1)א(ב) לחוק הכניסה לישראל, כפי נוסחו היום, ואשר לא יוחס לנאשם בכתב האישום, מורה כדלקמן:

"12א(ג) (א1) נעברה עבירה לפי פסקה (1) באחת מהנסיבות המפורטות להלן, דינו של עובר העבירה- מאסר ארבע שנים או כפל קנס הקבוע בסעיף 61א(3) לחוק העונשין:

(א) ...

(ב) הוסעו ברכב שלושה תושבים זרים או יותר, השוהים בישראל שלא כדין שאינם בני משפחתו של המסיע; לעניין זה, "בן משפחה", של המסיע - הורהו, ילדו, אחיו או אחותו."

(ההדגשות שלי - ה'א'ש')

4. לפי עובדות כתב האישום, הנאשם הסיע ארבעה תושבי אזור שאינם מבני משפחתו ולכן לכאורה ביצע עבירה של הסעה בנסיבות מחמירות עם עונש מקסימלי של ארבע שנות מאסר, לפי סעיף 12א(ג)(1)א(ב), ולא הסעה רגילה לפי סעיף 12א(ג)(1) עם עונש מקסימלי של שנתיים.

5. עם זאת, יוזכר, שהעבירה מושא כתב האישום בוצעה ביום 28.5.16 וזאת כאשר הנוסח של סעיף 12א(ג)(1)א(ב) היה כך שהיה רשום בו "שישה תושבים זרים או יותר", ולכן הוא אינו רלבנטי לענייננו. הסעיף האמור תוקן ב-08.03.18, כשנה ועשרה חודשים לאחר מועד ביצוע העבירה בתיק שבפני, כך שבמקום המילה "שישה" נקבע שתבוא המילה "שלושה" (ראו חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 29 והוראות שעה), התשע"ח-2018, ס"ח 2697, כ"א באדר התשע"ח, 8.3.2018, עמ' 220). לתיקון האמור אין כמובן תחולה רטרואקטיבית על המקרה שבפני (ראו את הוראות סעיף 5 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ושעניינו "שינוי חיקוק לאחר עשיית העבירה").

6. בנסיבות אלה, ברור שענייננו בעבירה של הסעה רגילה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, שהיא עבירה מסוג עוון עם עונש מקסימלי של שנתיים מאסר, ולא בהסעה בנסיבות מחמירות שהיא עבירה מסוג פשע עם עונש מקסימלי של ארבע שנות מאסר.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. מדיניות הענישה בעבירות של הסעה, הלנה והעסקה של תושב האזור נקבעה ב- רע"פ 3674/04 אבו

סאלם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.2.06) (להלן: הלכת **אבו סאלם**). להלן תמצית הכללים שנקבעו באותה הלכה לגבי הענישה הראויה בעבירות מעין אלה.

א. להלכה שנקבעה ב-רע"פ 5198/01 טלעת חטיב נ' מדינת ישראל פ"ד נו(1) 769, יש שתי אונות. האונה האחת היא שעבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, היא עבירה חמורה וכי העונש הראוי לה הוא עונש מאסר בפועל. האונה השנייה, נסובה על החריג, היינו אותן נסיבות "יוצאות מגדר הרגיל" העשויות לשלול הטלתו של עונש מאסר. שתי האונות כפופות לעיקרון היסוד בדיני העונשין, קרי כי ענישה בפלילים לעולם ענישה אינדיבידואלית היא (פסקה 9 להלכת **אבו סאלם**).

ב. מדיניות הענישה הראויה בעבירות לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, נוטה לעבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו האישיות של כל מקרה ומקרה והעונש שיושט על עבריין חייב להלום את נסיבותיו של המקרה ושל העבריין הספציפי (פסקה 10 להלכת **אבו סאלם**).

ג. מדיניות הענישה המחמירה עדיין תקפה. יחד עם זאת, ניתן גם לחשוב על מקרים מתאימים שבהם ניתן לשרת את האינטרס הציבורי בעונשים שאינם דווקא של מאסר בפועל, אלא תמהיל של אמצעים אחרים כגון קנס כספי משמעותי, התחייבות כספית, מאסר על תנאי, שלילת רישיון נהיגה ותפיסה וחילוט של רכב שבו בוצעה עבירת ההסעה שלא כדין (פסקאות 11-13 להלכת **אבו סאלם**).

ד. יש ליישם את ההלכה על פי נסיבותיו של כל מקרה ומקרה. יש לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו ומצבו המשפחתי. משקל רב יש לתת לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין ובייחוד יש להתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור (פסקה 14 להלכת **אבו סאלם**).

8. תיקון 113 לחוק העונשין לא שינה דבר מהכללים שנקבעו בהלכת **אבו סאלם** לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של הסעת תושב זר. אביא מספר דוגמאות לרמת הענישה מהפסיקה של בית המשפט העליון שניתנה לאחר תיקון 113 לחוק העונשין:

א. רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.4.16) במקרה זה המבקש הסיע שלושה תושבי אזור שלא כדין. המבקש היה בן 40, נשוי ואב לשבעה ילדים עם בעיות כלכליות קשות ובת עם מצב רפואי מורכב ואשתו עברה אירוע מוחי. למבקש היה רישום פלילי בעבירות שוחד. בית המשפט השלום השית עליו 80 ימי מאסר שירוצו בדרכ של עבודות שירות ומאסר על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט

העליון.

ב. רע"פ 2572/16 סוויסה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 6.4.16) במקרה זה הוגשו כנגד המבקש שני כתבי אישום נפרדים שעניינם הסעה שלא כדין. באישום הראשון היה מדובר בהסעה של שלושה נוסעים ובאישום השני היה מדובר בהסעה של ארבעה נוסעים. הנאשם הודה בשני כתבי האישום. בית המשפט השלום השית עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, פסילה על תנאי וקנס בסך של 2500 ₪. בית המשפט השלום החליט שלא לחלט את רכבו של המבקש. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 323/17 יאסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.1.17) כנגד המבקש הוגש כתב אישום לבית המשפט השלום ואשר כלל שני אישומים. לפי האישום הראשון, הסיע ברכבו שני תושבי האזור. לפי האישום השני, הסיע ברכבו שלושה תושבי האזור. המשיב היה נעדר עבר פלילי, ניהל אורח חיים נורמטיבי ומצבו הכלכלי היה קשה וננקטו נגדו הליכי פשיטת רגל. בית המשפט השלום השית עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה ופסילה על תנאי של רישיון הנהיגה. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

9. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שבוצעה על ידי הנאשם, נע בין חודשיים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי ופסילת רישיון הנהיגה וכן קנס כספי.

10. לא התרשמתי שקיימות נסיבות חריגות שמצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם. נסיבותיו האישיות של הנאשם ילקחו בחשבון בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם.

קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

11. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן:

א. לחומרא: לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות (ת/10) בעבירות של אלימות ורכוש ובשתי ההרשעות האמורות נדון לעונש מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות. בנוסף, לקחתי בחשבון גם את עברו בתחום עבירות התעבורה (ת/11). עם זאת, יוזכר שאין לנאשם הרשעות קודמות בעבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ב. לקולא: לקחתי בחשבון את הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, על אף שנמסרה בשלב מאוחר במשפט. בנוסף, לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם נשוי ואב לחמישה ילדים שפרנסתם עליו ולו ילד עם בעיות בתפקודי הלב ומערכת הנשימה (נ/1). לבסוף, לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם עובד כשומר במרכז קהילתי וקיימת השלכה שלילית של הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות על הרציפות התעסוקתית שלו (ראו: תלושי השכר של הנאשם, נ/2).

12. לאור מכלול הנסיבות שפורטו לעיל, לא מצאתי מקום להשית על הנאשם פסילה בפועל של רישיון הנהיגה ולדעתי ניתן להסתפק בפסילה על תנאי.

13. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב ביום 26.4.21 בשעה 08:00 ביחידת עבודות השירות, במפקדת מחוז דרום של שב"ס בבאר שבע. הנאשם יועסק לפי סך הימים והשעות עליהם יורה לו הממונה על עבודות השירות ובמקום שנקבע עבורו.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יבצע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. חודשיים פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יבצע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 3,000 ₪, או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.7.19 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"א, 21 אפריל 2021, במעמד הצדדים.